

Francúzska volebná revolta – komentár k prvému kolu prezidentských volieb

Ondřej Lipka

12. apríla 2022 **✚ Politika**

V nedeľu sa vo Francúzsku konali dlho očakávané a ostro sledované prezidentské voľby. Výsledky prvého kola vyniesli do druhého kola obhajcu prezidentského úradu Emmanuela Macrona (bývalého bankára a v mladosti presvedčeného socialistu), ktorý získal 27,6 % hlasov, spolu so šéfkou Národného združenia Marine Le Penovou, ktorá získala 23,4 %. Napriek tomu voľby priniesli niekoľko prekvapení, ktoré si zaslužia hlbšiu analýzu. Po prvé, Macronovo víťazstvo nebolo ani zďaleka také presvedčivé, ako sa očakávalo a ako sa nám neustále snažili nahovoriť (nielen liberálne) médiá.

Zdroj: youtube.com

Podľa týchto prognóz mal Macron teoretickú šancu obhájiť svoj mandát už v prvom kole a Le Penová, obvinená nielen z priateľstva s Putinom (čo sa dnes rovná politickému rozsudku smrti), ale aj z údajného financovania Kremľom, nemala mať šancu. Na veľké zdesenie globalistov sa tak nestalo. Druhým prekvapením bol výrazný úspech kandidáta krajnej ľavice Jeana-Luca Mélenchona. Tento (členstvom bývalý, presvedčením stále aktuálny) komunista a trockista získal celých 22 % hlasov, čo je iba o 1,4 % menej než druhá Le Penová. Ostatní kandidáti nasledovali vedúcu trojicu s veľkým odstupom a všetci okrem Érica Zemmoura, ktorý sa ukázal ako radikálnejšia verzia Le Penovej, podporili do druhého kola Macrona.

Rovnako učinil aj spomínaný socialista Jean-Luc Mélenchon. Otázkou však je, ako sa budú jeho voliči skutočne správať. Veľkej časti z nich je Macronova „centristická“ politika úplne cudzia. Hoci Mélenchonov program obsahuje také lahôdky ako zakotvenie „práva“ na interrupciu v ústave, postupné odstavenie jadrových (!) elektrární, zníženie emisií „skleníkových“ plynov o 65 % do roku 2030 a rôzne sľuby feministkám, imigrantom a iným „znevýhodneným“ menšinám, požaduje aj vystúpenie z inštitúcií ako NATO, Svetová banka, Medzinárodný menový fond a v niektorých ohľadoch je dokonca kritikom (aká hrôza!) samotnej Európskej únie.

Jadro jeho voličov (nielen v robotníckych a sociálne vylúčených lokalitách, ale aj vo veľkých mestách, kde byť ľavičiarom, najmä vo Francúzsku, je akosi „in“) očakáva sociálne témy, v ktorých sa, samozrejme, zo svojej podstaty najviac venuje. Nechajme teraz bokom riešenia, ktoré ponúka a ktoré sú rôznymi

ekonomicky celkom utopickými excesmi z dielne marxizmu-leninizmu. Podstatné je, že Francúzi, podobne ako ostatní Európania, v súčasnosti čelia značnej existenčnej neistote, prudkej inflácii a hrozbe rýchleho poklesu životnej úrovne, ktorú ešte zhoršuje politika sankcií zameraná proti Rusku, ktorá v skutočnosti tvrdo zasahuje európsku strednú triedu.

Z tohto dôvodu možno vhadzovanie volebných lístkov pre Mélenchona značnou časťou voličov chápať ako protest založený na obavách z nejistej budúcnosti. Podľa tejto úvahy teda voliči hlasovaním za Le Penovú aj Mélenchona vyslali signál požadujúci výraznú zmenu politického smerovania krajiny, len každý trochu iným smerom. V druhom kole by tak z tejto situácie mohla paradoxne profitovať Marine Le Penová. Vo svojej kampani venovala dostatok pozornosti hospodárskym otázkam a strate kúpnej sily občanov v dôsledku vznikajúcej energetickej krízy, zatiaľ čo Macron sa viac zaoberal rusko-ukrajinským konfliktom, ktorý napriek všetkej svojej hrôze trápi väčšinu francúzskeho obyvateľstva menej než hospodárska neistota a upadanie značnej časti obyvateľstva do chudoby.

V dôsledku Le Penovej úsilia očistiť svoju stranu od nálepky antisemitizmu, rasizmu a pravicového extrémizmu však príťažlivosť jej programu pre konzervatívneho voliča značne poklesla. Pod jej vedením Národné združenie postupne opustilo nielen svoj pôvodný názov Národný front, ale predovšetkým svoje postoje k zákazu interrupcií a výrazne zmiernilo svoju rétoriku voči prisťahovalectvu a gender ideológii. A k tomu všetkému sa ešte úplne vzdala myšlienky vystúpenia z EÚ či návratu franku ako národnej meny. Jej cieľ bol jasný: zmierniť sociálne kontroverzné témy a otvoriť stranu voličom, ktorí by predtým neboli ochotní ani len uvažovať o tom, žeby ju volili. Úkrok doľava bol však napokon taký veľký, že vyprodukoval Zemmoura. Nechýbalo veľa a mohli sa s Le Penovou navzájom vybiť, pričom do druhého kola by proti Macronovi postúpil Mélenchon, ktorý sa práve na to spoliehal.

Napriek tomu sa voľba Le Penovej teraz javí ako jediná reálna, a to nielen pre konzervatívne (a racionálne) zmýšľajúcich Francúzov, ale aj pre nás všetkých ostatných, ktorým leží na srdci nielen osud „sladkého“ Francúzska, ale celej Európy. Či sa nám to páči alebo nie, spolu s Nemeckom je najdôležitejším hráčom v EÚ. V prípade teoretického úspechu Le Penovej by EÚ dostala v krátkom čase druhý a oveľa výraznejší úder po nedávnom drvivom víťazstve Orbána v Maďarsku. To by mohlo do pomyselného súkolesia jeho fungovania vniesť trochu viac piesku, čo by nakoniec mohlo viesť k zastaveniu celého totalitného mechanizmu.

Francúzsko ako najstaršia dcéra Cirkvi, ako sa v minulosti nazývalo, sa navyše nachádza nielen v hospodárskej, ale predovšetkým v duchovnej a demografickej kríze. Krajina, ktorá nám dala nádherné umenie, kultúrne poklady nesmiernej hodnoty a množstvo svätcov hodných nasledovania, teraz čelí civilizačnému kolapsu. Ak Francúzi napriek všetkým predpokladom v nadchádzajúcom druhom kole si vybojujú zmenu politického kurzu, bude to príležitosť tento trend zvrátiť?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/francuzska-volebna-revolta-komentar-k-prvemu-kolu-prezidentskych-volieb/>